

Reform

Et medlemsblad utgitt av Høyres studenterforening i Bergen
nr. 1 | 2011

–Slutten på rød
velferd?

Velferd er mer enn offentlig sektor

Høyresiden har alt for lenge vært passive i velferdsdebatten. Vi har latt venstresiden vinne hegemoniet over begrepet «velferd». Konsekvensen av det er at velferd for mange har blitt synonymt med offentlig pengebruk. Denne etablerte myten er heldigvis i ferd med å svinne hen. Grunnen til det er todelt.

For det første innser folk i større grad at det ikke bare er hvor mye penger som brukes som er av betydning for velferden, men først og fremst hvordan pengene faktisk brukes. For det andre burde velferd også skapes av andre enn det offentlige. Når velferd burde skapes av andre enn det offentlige må staten legges til rette for det. Det kan staten enklest gjøre ved å begrense sin egen makt.

I denne utgaven av reform tar artikkelforfatterne et oppgjør med den etablerte myten om at velferd er synonymt med offentlig pengebruk. De ser blant annet på hvordan en for

stor stat virker passiviserende, hvordan det sivile samfunnet i større grad er egnet til å skape reell velferd, og på hvordan det offentlige kan bruke sine midler på en måte som sikrer mer velferd til en billigere penge. Vi tar også en kikk på budsjettkuttene i Storbritannia som er gjennomført under parolen «big society».

I magasinet finner du også informasjon om hva som skjer i organisasjonen fremover, både i HSFB og Hordaland Unge Høyre. Du blir også bedre kjent med det nyvalgte styret og den nyvalgte lederen i HSFB. Redaksjonen vil i den anledning gratulere medlemmene i det nye styret med de vervene.

God lesning!

Mvh Hans Nyvold Kjellby
Redaktør reform

Stort engasjement i HSFB

Høyres Studenterforening i Bergen (HSFB) er den eldste studentpolitiske foreningen i Bergen og samler studenter som deles Høyres samfunnssyn ved de høyere utdanningsinstitusjoner i Bergen. Foreningen er godt representert på UiB, BI og HiB og har dermed en bred representasjon i studentmassen.

HSFB er landets største lokalforening i Høyres Studenterforbund. Dette er vi veldig stolte av, men det viser også at innsats og engasjement smitter. Vi er en forening med mange aktive medlemmer og døren er alltid åpen for nye.

Et aktivt medlemskap i HSFB vil gi deg nye venner, utfordringer og økt kunnskap, samt får du som medlem mulighet til å påvirke Høyres politikk på lokalt og nasjonalt plan.

Vi arrangerer Konservativ Aften, utgir Re:form og deltar i studentpolitikken. I tillegg samarbeider vi tett med HSF-NHH og Unge Høyre i Bergen og Hordaland. Foreningen arrangerer også debatter, vors, kampanjer, hytteturer med mer. Med andre ord, noe for alle og enhver.

Vi deltar i studentpolitikken ved UiB med Blå liste og har denne perioden tre representanter i SP og en i Arbeidsutvalget. Studentparlamentvalget nærmer seg igjen - 9-16. April er det igjen duket for valg og tradisjonen tro stiller HSFB med Blå liste. Dersom du ønsker å sitte i Studentparlamentet som representant for Blå Liste, eller å bidra i valgkampen for å sikre Blå liste større oppslutning enn i fjor ta kontakt med undertegnede som også er parlamentarisk leder for Blå liste.

Nå som kommunevalget nærmer seg vil vi delta aktivt i valgkampen til Bergen Høyre og gjerne med din hjelp! Så dersom du som leser dette bladet er student og deler Høyres syn ikke nøl med å melde deg inn! Velkommen skal du være!

Kristina Daae Smedsvig
Formann HSFB
993 13 647 / hsf.bergen@gmail.com

• kulturstyret

HSFB mottar støtte fra Kulturstyret
www.kulturstyret.no/

Redaksjonen:
Ansvarlig redaktør: Hans Kjellby
I redaksjonen: Hans Kjellby
Charlotte Spurkeland, Peter Christian
Frølich, Sondre Rasch og
Aleksander Leet

Layout: Austrattmedia.no
Forsidefoto: Tyler Olsen | Dreams-
time.com
Trykkeri: Hurtigtrykk

Et blått velferdssamfunn

Forrige vinter leste jeg historien om en trøndersk mann som kjempet en kamp mot kommunen. Saken var at mannen krevde at kommunen skulle måke snøen av terrassen til mannens mor, som likte å sitte på terrassen å lese om ettermiddagene. Oppslaget viste hvordan moren hadde vært sperret inne i hjemmet sitt gjennom hele vinteren. Hvorfor spurte ingen hvorfor mannen ikke hadde måket snøen for moren selv?

Oppslaget demonstrerte for meg to viktige faktum: velferd trenger ikke alltid deles ut i offentlig regi, og når det offentlige tar på seg ansvaret for noe så er det ofte noen andre som gir det fra seg.

Vi har en tradisjon i Norge for å sette likhetstegn mellom velferd og staten. Men velferd er mer enn staten. Enten det er kvinnen som tar fri for å pleie sin syke mor, sønnen som måker naboens oppkjørsel eller studenten som besøker en privat tannteknikk: velferd trenger ikke å gå omveien rundt offentlige budsjetter for å gjøre en forskjell.

Blå fattigdomsbekjempelse

Det som ofte blir fremhevet som baksiden av medaljen for den nordiske modellen er utenforskapet. Snart står en million mennesker i arbeidsfør alder utenfor arbeidslivet. Det første problemet med dette er at byrden som legges på de arbeidende blir stadig større. Men viktigere er det at mange av disse menneskene, som i dag er fanget i en stønadsfelle, egentlig ønsker å jobbe.

Fra et borgerlig perspektiv er nettopp dette utenforskapet symptomet på en velferdspolitik som har mislyktes. Å føle seg nyttig er et grunnleggende behov; å vite at du gjør en forskjell for dine medmennesker.

Dagens velferdspolitik skader dem vi ønsker å hjelpe. Enten det er enslige mødre eller uføretrygdete, mange opplever at de vil tape penger på å gå ut i arbeid. Dette mener vi i Høyre er uholdbart. Vi vil at velferdsordningene må innrettes slik at det alltid lønner seg å jobbe, og at arbeidslivet er fleksibelt nok til at også de som ikke kan yte maksimalt hele tiden, får lov til å delta på sine premisser.

En ny era

Det er lenge siden venstresiden mistet styringen over velferdsstaten. De har spilt sin rolle i å forme den nordiske modellen, men i årene som kommer er det borgerlige tenkere som må stake ut kursen for fremtidens velferdssamfunn.

Sammen har vi et ansvar for å skape et samfunn hvor det offentlige ikke trenger utføre alle velferdsoppgaver, men kan løse dem i samarbeid, og konkurranse, med private og frivillige. Et samfunn hvor alle blir tatt på alvor, hvor alle som vil kan delta i arbeidslivet, og hvor det lønner seg å jobbe.

Kort sagt, et blått velferdssamfunn.

Visste du dette?

Tom Colbjørnsen har vært fotballdommer i Hordaland fotballkrets! Blant annet har han to ganger vært linjedommer for den kjente Bergens-professoren Johan Giertsen!

Er skolepenger fremtiden?

-Et portrettintervju med Tom Colbjørnsen
Rektor ved Handelshøyskolen BI i Oslo

Skolepenger reiser het debatt blant studenter, og med god grunn. De færreste har lyst til å betale for noe de får gratis i dag. Dessuten har vi en lang tradisjon i Norge for at all utdanning skal være gratis.

For å høre hva tilhengerne av skolepenger mener tok vi kontakt med rektoren på BI, Tom Colbjørnsen, for høre hva han mente om saken.

- Du har tidligere lansert ideen om at skolepenger også bør brukes i den offentlige skolen, hva var det som gjorde at du fremmet forslaget?

En «Yngrebølge» er i ferd med å skylle inn over høyere utdanning. Den er Norges fremtid. Vi må skaffe nok utdanningsplasser som samtidig holder god kvalitet! Det krever som kjent mer penger. Med knappere offentlige budsjetter framover blir ikke dette enkelt. Høyere utdanning er ingen opplagt vinner i budsjettkampen. Nye sykehjemsplasser holdt opp mot nye studieplasser er rått parti - sykehjemsplassene vinner!

Skal vi greie å utdanne flere, uten å kvele universiteter og høyskoler med trengsel og dårlig kvalitet, må vi finne alternative finansieringskilder. Staten har ikke mulighet til å finansiere en vekst i universiteter og høyskoler som gir plass til alle som ønsker å studere, dersom kvaliteten skal opprettholdes! Jeg har derfor foreslått et spleiselag mellom staten, studentene, og den enkelte høyskole/ universitet.

Staten skal fortsatt ta mesteparten av regningen, studentene bidrar med la oss si ca 30 000 hver per år, mens skolene selv tar resten, basert på inntekter fra etter- og videreutdanning. Mer etter- og videreutdanning ved universiteter og høyskoler vil også ha den fordel at skolene åpner seg mer mot næringslivet, og det vil gjøre utdanningen både mer spennende og relevant.

- Hvordan er det her sammenlignet med andre land i Europa?

Norge er også på dette området i ferd med å bli annerledeslandet. Stadig flere land innfører skolepenger.

- Du har lansert et «bong» system som en mulig modell, kan du fortelle litt om hvordan denne vil fungere?

Det er en variant av at **pengene skal følge studenten**. Studentene får en rett til å velge studieplass, og betaler størstedelen av regningen med en «bong» utstedt av staten. Sammenlignet med dagens modell har det to fordeler. For det første betyr det at skolene får full finansiering når studentene begynner, og ikke må vente på deler av støtten til studentene har studert en stund. Dette sliter skolene med i dag - studentveksten ligger flere år foran pengene!

For det andre blir det en enda tettere kopling mellom studentenes valg og skolenes finansiering. Det betyr at skolene må anstrenge seg enda mer enn i dag for å tilby noe studentene er villige til å betale for.

- Som rektor for en skole som har skolepenger, hvordan opplever du at studentene dine takler å måtte betale for å gå på skole?

Temaet er lite diskutert i BIs offentlige rom, for eksempel i studentavisen. En måte det merkes på er at studentene blir mer bevisst sine rettigheter. Når de betaler det meste av gildet selv vet de å forlange verdifull utdanning tilbake!

- Du har tidligere sagt at en studieavgift vil begrense pågangen av studenter med lav studiemotivasjon, mener du da at det er en del i Norge som studerer som ikke burde gjort det?

Jeg vil ikke si det så kategorisk. Det er bra at mange prøver seg. Imidlertid er det en fordel å tenke seg godt om før man begynner på et studieløp, og spørre seg selv om det virkelig er høyere utdanning jeg passer til og skal satse på. Jeg tror man tenker seg grundigere om dersom man betaler en del av gildet selv.

Nye sykehjemsplasser holdt opp
mot nye studieplasser er rått parti -
sykehjemsplassene vinner!

Tom Colbjørnsen

- Vil ikke innføring av skolepenger være et brudd med et viktig prinsipp om gratis utdanning i Norge?

Innen høyere utdanning er ikke gratis utdanning så konsekvent gjennomført som på videregående. Det er mange private høyskoler i Norge, og det er lite diskusjon om deres eksistensberettigelse. Det er for eksempel ingen diskusjon i dag om at BI med sine totalt 20 000 studenter representerer et viktig bidrag til Utdannings - Norge, selv om vi tar skolepenger. Spørsmålet er derfor ikke om det skal tas skolepenger, men om det skal tas av alle.

Jeg mener som sagt at det er gode argumenter for at studentene betaler for en del av gildet. Et argument som ofte brukes mot dette er at det vil føre til skjev sosial rekruttering. Imidlertid er andelen med arbeiderklasseforeldre større på BI enn på Universitetet i Oslo, mens Universitetet i Oslo har større andel foreldre med funksjonær bakgrunn. Det er derfor ingen automatikk i at skolepenger vil gjøre den sosiale rekrutteringen skjev. Lånekassen finansierer nå skolepenger, så alle har mulighet til å få finansiert løpet dersom de søker et akkreditert studium.

- Til sist, hva tror du vil være fordelene ved innføring av skolepenger, og hvordan ser du for deg høyere utdanning om 10 år?

Fordelene er at det er nødvendig at studentene tar sin andel dersom samfunnet skal greie å finansiere et fullverdig og kvalitativt godt

tilbud innen høyere utdanning. Dessuten vil flere tenke seg godt om før de begynner på et studium, med færre avbrutte studieløp som resultat. Det er til fordel både for studentene og samfunnet. Dessuten må universiteter og høyskoler være enda mer på hugget enn i dag når det gjelder å tilpasse tilbudet til det studentene er villige til å betale for.

Høyere utdanning om 10 år? Mye vil være endret. For det første internasjonalisering. Bologna og 3+2+3 - modellen har drastisk økt mobiliteten. Dette vil bare tilta, særlig på master. Vi må konkurrere om å få gode studenter til Norge, det trenger næringslivet. For det andre ny teknologi. Her er det en revolusjon på gang. Jeg tror imidlertid ikke forelesninger i auditoriene vil bli helt borte. Det er noe med ansikt til ansikt kontakt ved kunnskapsformidling som aldri kan erstattes av teknologi!

For det tredje: Utdanningen vil bevege seg ut i næringslivet. «Internships» er på full fart i utlandet, og begynner å komme i Norge. Flere deler av studiene vil bli tatt i en bedrift. Skillet mellom å jobbe og være i utdanning blir mindre markert.

Hva slags utdanning trenger nasjonen?

Christian Hemmestad Bjerke

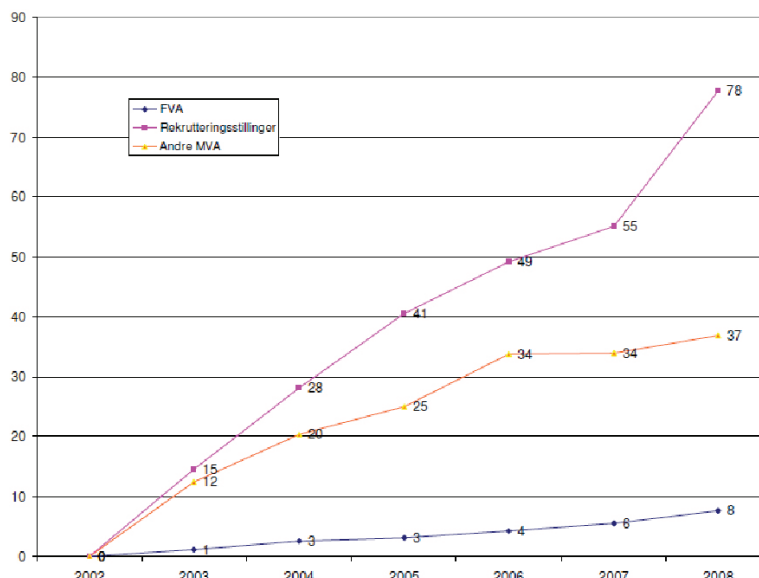
Suprijono Suharjoto | Dreamstime

Skillelinjene innenfor forskning og høyere utdanning kan i dagens politiske landskap være vanskelige å få øye på: alle lover mer penger som institusjonene i større grad skal få disponere fritt. Viktigheten av kunnskap, utdanning, forskning og innovasjon er tilsynelatende allment akseptert, på tvers av hele det politiske spekteret. Dette er synd fordi det tilslører en langt mer substansiell forskjell i synet på hva et kunnskapssamfunn faktisk innebærer. Spørsmålet er således ikke hvorvidt vi trenger mer satsning på forskning og høyere utdanning, men *hva slags kunnskap som samfunnet behøver*.

Mitt poeng i denne kronikken er følgende: Det er for det første avgjørende å øke innsatsen på forsknings og høyere utdanning videre (men dette poenget er jo kjedelig ettersom ingen er uenige i å bruke mer penger), men for det andre er det avgjørende at vi i større grad endrer måten vi investerer i kunnskap. Norge brukte 7 950 kr per innbygger til FoU i 2007. Danmark og Sverige brukte samtidig henholdsvis 8 330 og 11 950 kr per innbygger til FoU¹. At vi lar oss forbigå av våre naboland er et signal om at det er behov for en omlegging av tenkningen i hvordan vi bedriver forskning og utvikling. Omfanget av en kronikk tillater ikke en lang utgreiing, og jeg vil derfor eksemplifisere ved å ta utgangspunkt i doktorgrader.

En nasjons evne til forskning og utvikling (FoU) bestemmes av andelen av personer som er i stand til å nettopp bedrive forskning og utviklingsarbeid; andelen personer med doktorgrad i

befolkningen er med andre ord en sentral innsatsfaktor i en moderne kunnskapsøkonomi. Antallet personer med doktorgrad har økt over de siste 20 årene, noe som også speiler en generell trend. Norge har en høyt utdannet befolkning hvor ca 27% er registrert med høyere utdanning². Dersom jeg skal spissformulere er poenget at vi i dag kaster bort enorme summer på å utdanne doktorgradsstudenter som det ikke er bruk for. La meg illustrere den problemstillingen slik:

Antall vitenskapelige ansatte ved universiteter og vit. Høgskoler. Prosentvis utvikling etter ansettelsesforhold³. Som grafen viser har det vært en dramatisk økning i antallet doktorgradsstudenter (den rosa grafen) og andre midlertidige ansatte (gul graf) mens antallet faste vitenskapelige har vært tilnærmet uendret. Dette ser jo vel og bra ut? Det utdannes masser av doktorgradskompetanse til samfunnet utenfor academia, ettersom alle ikke kan begynne å jobbe ved universitetet?

Problemet er at det bare er 8 prosent av doktorgradsstudentene som ser for seg en forskerstilling i det private⁴. Hele 70 prosent ser for seg en forskerstilling innenfor de ulike akademiske institusjonene (ibid.). Det er dermed et enormt sprik mellom forventningene til studentene og behovet for dem i arbeidsmarkedet. Paradokset er at næringslivet skriker etter forskerkompetanse, men at norske doktorgradsstudenter oppleves som for spesialiserte og lite relevante. Problemet er, som NIFU-Step skriver, at «*Stipendiatene har i svært begrenset grad fått informasjon eller veiledning fra sin institusjon om mulige karriereveier for personer med kompetanse på doktorgradsnivå*»⁵. Det norske utdanningssystemet pumper dermed doktorgradsstudenter ut i et yrkesliv de verken ønsker å gå inn i eller er særlig godt forberedt på.

Mens Kristin Clemet (H) var kunnskapsminister i den forrige borgerlige regjeringen tok hun initiativet til etableringen av Nærings-ph.d. Dette er doktorgradsutdanninger hvor studenten tilbringer halvparten av tiden ute i en bedrift og skriver sin avhandling innenfor denne, alt sammen under veiledning fra et universitet. Bedriften og staten deler på kostnadene og ansvaret for gjennomføring. Danmark har hatt denne ordningen siden 1970-tallet og gjentatte evalueringer viser at nærings-ph.d.: «*fungerer som en ydterst effektiv nettverksformidler mellom det private erhvervsliv og universitetsverdenen*»⁶. Programmet er en suksess for alle parter:

Bedriften får essensiell kompetanse og kunnskap, **Studentene** får både høyt spesialisert kunnskap (doktorgraden) og relevant arbeidserfaring, mens **Universitetet** får både en avlagt doktorgrad og verdifull næringslivskontakt. Hva er så problembeskrivelsen? I 2010 ble det totalt inngått 1413 doktorgradsavtaler, av disse var det bare 50 som var nærings-ph.d. Med andre ord er det så vidt 3,5% av de nye doktorgradene som benytter seg av denne ordningen. Paradokset er at når bedriften plukker opp deler av kostnadene ved doktorgradsløpet så frigjør det ressurser som kan brukes til enten å bedre eksisterende bachelor- eller masterutdanninger, eller investeres i ytterligere økning i antallet doktorgrader.

Politikk handler om vilje til prioriteringer: den sittende regjeringen ser seg fornøyd med å utdanne tusenvis av doktorgradsstudenter ut i et arbeidsliv de verken er forberedt på eller ønsker å gå inn i. Dagens politiske regime ser seg utelukkende fornøyd så lenge det er en økning i statistikken. En omlegging av dagens omlegging politiske kurs ville medført at en i større grad retter oppmerksomheten mot det potensialet som ligger i samarbeid mellom universiteter, høyskoler og det private næringsliv. Ikke bare vil det medføre en ren samfunnsøkonomisk gevinst i form av mer relevant forskning for næringslivet, viktigere er det at doktorgradsutdanninger faktisk begynner å utdanne studenter til det arbeidsmarkedet de faktisk kommer til å gå inn i! Alt annet lukter akademisk arroganse.

¹ http://www.nifustep.no/Norway/Documents/STATISTIKK/FoU-STATISTIKK/LommeFolder/Folder2010_nor.pdf

² Statistisk sentralbyrå: <http://www.ssb.no/samfunnsspeilet/utg/201005/04/>

³ Forskerforbundet: <http://www.forskerforbundet.no/upload/19297/Iddeng.pdf>

⁴ NIFU-Step: <http://www.nifustep.no/Norway/Publications/2009/Rapport%2038-2009.pdf>

⁵ <http://www.nifustep.no/Norway/Publications/2009/Rapport%2038-2009.pdf> side 53

⁶ ErhvervsPhD – Et effektivt redskab for innovation og vidensspredning. Forsknings- og Innovationsstyrelsen, Danmark

–Studentpolitikken er min hobby

–Et portrettintervju med Kristina Daae Smedsvig
Påtroppende Leder for Høyres Studenterforening i Bergen

Charlotte Spurkeland

Privat

På generalforsamlingen til HSFB mandag 7. februar ble Kristina Daae Smedsvig enstemmig valgt til ny leder for foreningen. Reform har pratet med henne for å finne litt ut hvilke ambisjoner for foreningen og for den kommende valgkampen denne Oslo-jenten har.

Du har nå tatt over som leder for HSFB, men jeg hører på deg at du er ingen bergenser! Hvordan har du klart å tulle deg bort til vestlandet?

Med en far fra vestlandet føler jeg vel en dragning mot mer frisk luft og horisontalt regn.... Nei, det er nok ikke grunnen. Jeg studerte økonomi på sørlandet, og ble litt usikker på valg av karriere når jeg likte jussvalgfagene jeg tok best. Jeg fant ut at man er bare ung en gang og dermed flyttet jeg til Bergen for å se om juss var tingen. Var litt skeptisk til været, men lærte meg fort å bli veldig glad i Bergen og nå har jeg heller ingen planer om å flytte herifra med det første.

Ryktet går at du er en meget aktiv jente. Hvorfor gjør du ikke som andre studenter og drikker øl i stedet for å gå i møter?

Hvem har sagt man ikke har tid til begge deler? For min del kjenner jeg ikke til en studenttilværelse uten møter lenger, så akkurat det har tilpasset seg ganske greit. Kan vel si at studentpolitikken har blitt min «hobby». Mens noen følger aktivt med på et lag og blir glad når laget vinner, driver jeg aktivt med studentpolitikk og blir glad når jeg får gjennomslag for en sak jeg engasjerer meg i. Alle har tid til en hobby, min innebærer bare litt flere møter enn hva studenter flest opplever.

Hvilken sak er viktigst for deg i studentpolitikken?

For meg er det viktig at kvaliteten på høyere utdanning opprettholdes og styrkes. Med en regjering som nedprioriterer sektoren, samtidig som det er et økende antall ungdommer som søker seg til høyere utdanning, er det blitt en stor utfordring. Universiteter og Høgskoler må gi studentene en relevant og god utdanning, hvor det må forventes av foreleserne at de holder et høyt faglig og pedagogisk nivå. Undervisningen må gjøre studentene godt rustet for de utfordringer de kommer til å møte i arbeidslivet. Det er også viktig at undervisningen har vesentlige forskningsbaserte innslag, slik at utdannelsen til enhver tid er relevant og fornyende. Forutsetninger for dette er at studenter bør få flere måter å tilnærme seg pensum på, gjennom skriftlige prøver, muntlige prøver, innleveringer, seminargrupper, arbeidsgrupper osv. I tillegg er jeg for at alle studenter på sikt skal få avlegge eksamen på data, og at det innføres podcasting av forelesningene.

Hva er dine ambisjoner for HSFB dette året?

HSFB under Anette Pollens ledelse har utviklet seg til å bli en aktiv organisasjon. Vi har mange gode tilbud og har engasjerte medlemmer som deltar aktivt. Jeg ønsker å videreføre den høye frekvensen av vellykkede arrangementer og prøve å gjøre foreningen mer synlig politisk. Vi har en rekke spennende debatter og diskusjoner på våre konservative aftener. Det neste året skal vi jobbe for å ta den politiske diskusjonen videre og ha mer synlige standpunkt. Som et konkret mål ønsker vi å være mer tilstede i studentmedier og i mediene generelt.

Ved å ta stilling til flere politiske spørsmål, er det ønskelig om det også følger med større politisk innflytelse i andre fora, så vel som i sideorganisasjonen Høyre.

Hvem hadde vært den kuleste innlederen å få til å komme på konservativ aften, og hva hadde du gjort for å få det til? Fredrik Reinfeldt, statsminister og partileder for Moderata samlingspartiet i Sverige frem som min ønskeinnleder. Det hadde vært spennende å få besøk av ham og fått høre om hans ideer for et samfunn tuftet på våre felles konservative og liberale verdier. Tror det kunne gitt inspirasjon til mange.

Hm, hvordan ordne et slikt besøk? Det er ikke godt å si. Han er en opptatt mann som mottar mange henvendelser. Kanskje vi skal begynne å planlegge et stort arrangement et stykke frem i tid, og så invitere

ham i god tid til dette? Jeg tar gjerne imot gode ideer og forslag til hvordan vi kan få Reinfeldt til Bergen! *Hvordan skal HSFB bidra til at Høyre vinner valget i Bergen i september?*

Vi vil gjennomføre kampanjer, skrive leserinnlegg, stå på stand og sanke stemmene fra studentene på universitetet og ved de andre utdanningsinstitusjonene. Vi arrangerer debatt 5. Mars om Høyere utdanning med Henning Warloe som debattant for HSFB i samarbeid med andre studentpolitiske organisasjoner. I tillegg vil vi bistå Høyre i deres kampanjer og i valgboten. Vi begynte allerede vår første dørbankaksjons-kampanje i studentboligene i februar, men det er langt ifra den siste!

Og tilsatt,

Arrangementer med HSFB

- 7. mars:** Konservativ Aften med byrådsleder Monica Mæland + nominasjonsmøte til Blå Liste
- 21. mars:** Konservativ aften, Tale- og debattkurs med Henrik Asheim
- 26-27. mars:** Landsmøtet HSF sentralt, 9 delegater deltar fra HSFB
- 31. mars:** Vors og tapaskveld for alle aktive medlemmer
- 8. april:** Kick-off kveld med Blå liste
- 8-15 april:** Studentparlamentvalg
- 11. april:** Konservativ aften med Ine Marie Eriksen Søreide (HSFB)
- 15. april:** Valgvake
- 9. mai:** Konservativ aften
- 23. mai:** Konservativ aften

Alle Konservative aftener avholdes på Maos Lille Røde ved det akademiske kvarter. Arrangementene starter kl. 18.00

Følg med på vår facebookgruppe «Høyres Studenterforening i Bergen» eller våre nettsider www.hsfbergen.no for eventuelle endringer og mer informasjon.

Blå velferd – rød skremsel

Høyre er på offensiven i debatten om velferdssamfunnets fremtid. Det har fått alarmen til å gå på Folkets hus. Deres mobilisering i media er som å se en godt innøvd brann-drill, og det ikke spares på velkjent skremselsretorikk. Men har den fortsatt effekt?

Vi får stadig oftere høre fra AP, LO og SV at Høyre vil rasere velferdsstaten. Høyre vil sette bestemor på anbud, stå med stoppeklokke når hjemmehjelpen kommer, og prioritere skattelette til rike redere fremfor omsorg for de svakeste. Vi løper de kommersielle kreftenes ærend, og vi vil skape et kaldere, egoistisk samfunn. Dette har blitt hevdet til det kjedsommelige, akkompagnert av mantraet «én krone i skattelette er én krone mindre velferd». Selv om påstandene er like usanne som de er fordummende, har de vært effektive for å svartmale høyresidens velferdspolitik.

Dette ser ut til endelig å ha endret seg. Høyre er landets største parti på flere målinger, noe som tyder på at den velkjente skremselsretorikken ser ut til å prelle av.

Hvorfor?

Vi har for det første havnet i et politisk klima hvor det skillet ikke lenger går mellom hvem som vil øke og hvem som vil kutte i budsjettene. Kutte er nemlig noe alle partier må på gjøre på sikt. Her ligger muligheten for Høyre til å lansere velferdsstaten, vol. 2. Der Arbeiderpartiet utelukkende har sett på økning av pengesommene som en parameter for velferd, viser Høyre vilje til å tenke alternativt for å frigjøre midler til velferd. Effektivitet, konkurranse og privatisering trenger derfor ikke lenger å være fyord, men snarere medisin som skal kurere en vaklende velferdsstat.

Høyre kan også vise til at privatisering og valgfrihet har fungert i kommune-Norge. Private helsetilbydere får skyhøy brukerscore, og gjør at venstresidens skremselsretorikk om «kalde hender i omsorgsløse private bedrifter» mister sin troverdighet. Venstresiden begynner å få et forklaringsproblem; hva er det som er så fryktelig galt med at en pasient får flere helsetilbud å velge mellom? Mye tyder nemlig på at bestemor faktisk ønsker å kunne velge mellom flere enn kun offentlige helsetilbydere.

Høyre kan videre vise til at den nordiske velferdsmodellen har styrket seg under borgerlige regjeringer i både Norge, Danmark og Sverige. Borgerligere regjeringer i Skandinavia har like mye eier-

skap til den nordiske modell som sosialdemokratiske regjeringer har. Men borgerlige regjeringer har i motsetning til sine motparter vist evne til å effektivisere velferdssystemene, uten at det går på bekostning av tjenestetilbud. Danmark har for eksempel tvangssammenslått kommuner, og pålagt dem å konkurranseutsette en rekke offentlige tjenester. Resultatet har vært drastisk reduksjon i offentlige utgifter, uten at dette på noen måte kan sies å ha redusert kvaliteten eller omfanget av velferdstjenester. Én krone mer i skatt har kanskje ikke vært én krone til bedre velferd, men heller ineffektiv offentlig tjenesteproduksjon?

Mye av forklaringen bak skremselsretorikkens fallende troverdighet kan også være at venstresidens egne løsninger ikke gir resultater. Regjeringen har for eksempel en stadig større utfordring med å forklare hvorfor deres løsning – offentlig helsemonopol – etterlater 50. 000 flere i helsekøer enn hva som var tilfellet i 2005. De må forklare hvorfor det finnes tomme og ubrukte behandlingsplasser, bare fordi de er i privat eie og ikke offentlig.

Sist, men ikke minst: Den kanskje viktigste årsaken til at skremselsretorikken om borgerlig velferdspolitik blir mindre effektiv, er at Høyre har funnet motgiften: Snakke mer om mennesker, og mindre om millioner. Et eksempel finner vi i en radiodebatt i Politisk kvarter, mandag 25. januar. Kristin Halvorsen kalte Høyres forslag om å utvide fritt sykehusvalg til også å omfatte private sykehus som «en omfattende kommersialisering og privatisering av omsorgen». Erna Solberg svarte med å snakke varmt om pasientenes rettigheter – ikke om konkurranse og synergieffekter. Halvorsens påstander virket dermed like lite troverdige som de var usympatiske.

Selv om de borgerlige partiene spådde katastrofe for norsk økonomi når SV debuterte i regjering i 2005, så trodde ikke mange av oss særlig på det. Jeg tror heller ikke at regjeringen tror på det de selv sier når de spår at Høyre vil rasere velferdssamfunnet. Men hitil har de vunnet valg på å advare mot blå-blå velferd og et kaldere samfunn. Det virker nå som om taktikken heller blir å tilnærme seg Høyre. Det hører nemlig med til historien at kun to dager etter radiodebatten mellom Kristin Halvorsen og Erna Solberg, så stemte regjeringen for – ja, du gjettet riktig – å utvide fritt sykehusvalg til også å gjelde private sykehus.

Så mye for kommersialisering og privatisering av omsorgen...

Nytt styre i Høyres Studenterforening i Bergen:

Mandag 7. februar ble det valgt nytt styre på generalforsamlingen til Høyres Studenterforening i Bergen. Møtet holdt sted på Maos lille røde på Kvarteret, foreningens faste tilholdssted, ironisk nok med tanke på navnet.

Følgende personer utgjør det nye styret:

Kristina Daae Smedsvig, Formann (jus)
Peter Luis Hoen Hiorth, 1. Politisk viseformann (jus)
Mats Engdal Johansen, 2. Organisatorisk viseformann (usa-studier, Arbeidsutvalget til SP)
Kristine Hals, Økonomiansvarlig (jus)
Even Bakke Dimmen, Styremedlem (økonomi og administrasjon)
Fredrik Holm Jansen, Styremedlem (samfunnsøkonomi)
Eirik Stenby Hauge, Styremedlem (medisin)

Ut av styret fratrer fire personer som har nedlagt stor innsats i foreningen: Charlotte Spurkeland, Aleksander Leet, Fredrik Christopher Lund og Anette Pollen. Disse har vært viktige nøkkelpersoner i opparbeidingen av foreningen slik aktivitetsnivået og foreningen er organisert nå. Spesielt vil det nye styret rette en takk til Anette Pollen som har gjort en formidabel innsats som leder i HSFB.

På styrets agenda for året bestod de umiddelbare oppgavene i å fastsette vårens program, rekruttering til ny Blå liste - ettersom det er nytt valg i april, markedsføring av Helhus-debatt hvor vi stiller med Henning Warloe som debattant for HSF og forberedelser til landsmøtet til Høyres Studenterforbund i mars.

Tusen takk for innsatsen til det gamle styret og velkommen til det nye!

Arrangementer med Hordaland Unge Høyre

- 7. mars:** Kurs i radiodebatt ★
- 16. mars:** Politisk verksted ★
- 26. mars:** Vestlandskonferansen
- 4. april:** Ledelse i praksis ★
- 6. april:** Retorikk – kunsten å si det ★
- 8-10. april:** Talentkurshelg ★
- 15- 17. april:** Landskonferansen
- 20. april:** Foredrag
- 1. mai:** Tradisjonell 1. mai lunsj på Høyres Hus
- 9. mai:** Muntlig eksamenskurs
- 12. mai:** Foredrag
- 24. mai:** Teatersport

Farger:
Verksted – blå
Talentkurs – ★

Følg med på vår facebookgruppe «Hordaland Unge Høyre» for eventuelle endringer og mer informasjon.

Lyst å støtte HSF økonomisk?

HSFB trenger din støtte for å gjøre skoleringen bedre, og kunne bidra mer aktivt - slik at Høyre vinner valget neste år. Vi setter pris på alle gaver, store som små, som vil være med å øke aktiviteten i foreningen.

HSFB sitt kontonummer er: [9521.66.20934](#)

Meld deg inn i Høyres Studenterforening i Bergen

(gå inn på: www.hoyrestudent.no, eller hsfb.uib.no)

Betalende medlemmer får:

- Høyre-magasinet «Muligheter» fritt tilsendt i posten,
- invitasjon til skoleringer i ulike politiske tema,
- stemmerett og kan stille til valg i foreningen
- anledning til å reise på nasjonale og internasjonale arrangementer
- oppdateringer om aktuell politikk i vårt månedlige nyhetsbrev.